Dijous després de Cendra

Text de l'Evangeli (*Lc* 9,22-25): En aquell temps, Jesús afegí: «El Fill de l'home ha de patir moltes coses; i ser rebutjat pels ancians, i pels grans sacerdots i els escribes; i ser mort, i al tercer dia ressuscitar».

I deia a tots: «Si algú vol venir darrere meu, que es negui a ell mateix i prengui la seva creu cada dia i em segueixi. Perquè el qui vulgui salvar la seva vida la perdrà; però el qui perdi la seva vida per causa de mi, aquest la salvarà. Què en treu, doncs, l'home si guanya el món enter, però es perjudica ell mateix o es perd?».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Si algú vol venir darrere meu, que es negui a ell mateix i prengui la seva creu cada dia i em segueixi»»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui és el primer dijous de Quaresma. Encara tenim ben fresca la cendra que l'Església ens posava ahir sobre el front, i que ens introduïa en aquest temps sant, que és un trajecte de quaranta dies. Jesús, en l'Evangeli, ens ensenya dues rutes: el Via Crucis que Ell ha de recórrer, i el nostre camí en el seu seguiment.

La seva senda és el Camí de la Creu i de la mort, però també el de la seva glorificació: «El Fill de l'home ha de patir moltes coses (...), ser rebutjat pels ancians, i pels grans sacerdots i els escribes; i ser mort, i al tercer dia ressuscitar» (Lc 9,22). El nostre corriol, essencialment, no és pas diferent del de Jesús, i ens assenyala quina és la manera de seguir-lo: «Si algú vol venir darrere meu...» (Lc 9,23).

Abraçat a la seva Creu, Jesús seguia la Voluntat del Pare; nosaltres, carregant-nos la nostra sobre les espatlles, l'acompanyem en el seu Via Crucis.

El camí de Jesús es resumeix en tres paraules: sofriment, mort, resurrecció. El nostre viarany també el constitueixen tres aspectes (dues actituds i l'essència de la vocació cristiana): negar-nos a nosaltres mateixos, prendre cada dia la creu, i acompanyar Jesús.

Si algú no es nega a si mateix i no pren la creu, vol afirmar-se i ser ell mateix, vol «salvar la vida», com diu Jesús. Volent-la salvar, però, la perdrà. En canvi, el qui no malda per evitar el sofriment i la creu, per causa de Jesús, salvarà la seva vida. És la paradoxa del seguiment de Jesús: «Què en treu, doncs, l'home si guanya el món enter, però es perjudica ell mateix o es perd?» (Lc 9,25).

Aquesta paraula del Senyor, que clou l'Evangeli d'avui, va sotraguejar el cor de sant Ignasi i va provocar la seva conversió: «Què passaria si jo fes això que va fer sant Francesc i això que va fer sant Domènec?». Tant de bo que en aquesta Quaresma la mateixa paraula ens ajudi també a convertir-nos!

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Mirem de fit a fit la sang de Crist i adonem-nos de com és de preciosa per al seu Déu i Pare, perquè, vesada per la nostra salvació, va dur a tot el món la gràcia de la penitència» (Sant Climent I)

- «No podem pensar en la vida cristiana fora d'aquest camí que Ell recorregué el primer. És el camí de la humilitat. L'estil cristià sense creu no és de cap de les maneres cristià, i si la creu és una creu sense Jesús, no és cristiana» (Francesc)

- «La conversió es realitza en la vida quotidiana per gestos de reconciliació, per la preocupació pels pobres, per l'exercici i la defensa de la justícia i del dret, (...) l'acceptació dels sofriments, la fortalesa en la persecució per raó de la justícia. Prendre la pròpia Creu, cada dia, i seguir Jesús és el camí més segur de la penitència» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.435)